

Llibres

Els nombres en el Nou Testament, de Rodolf Puigdollers i Noblom. En aquest llibre de 245 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «Emaús», l'autor fa una aproximació sistemàtica al significat de cadascun dels nombres en el Nou Testament, pouant, és clar, en l'Antic Testament. Les dotze tribus, els dotze apòstols, dotze portes, dotze àngels, dotze estrelles, dotze cistelles de pa, dotze anys, dotze legions... No es tracta de càbales ni d'especulacions, sinó de la comprensió d'elements fonamentals en la cultura de les primeres comunitats cristianes, hereves de la tradició jueva.

DIAKONIA 2021. Aquest llibre de 272 pàgines, editat per Claret, conté una agenda de butxaca per a l'Església de Catalunya que contempla: guia

de l'Església de Catalunya: Conferència Episcopal Catalana, Serveis diocesans i interdiocesans, i Cases d'espiritualitat de Catalunya. Calendaris del 2021 i el 2022. Planning anual a doble pàgina. Agenda amb quatre planes per setmana, amb comentaris per als diumenges i amb el número de setmana de la Litúrgia de les Hores. Lectura continuada de la Bíblia per a cada dia de l'any. Directori de tel·lèfons personal.

LA LòGICA DEL DO

13. La fe és terapèutica

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

«Els homes moren i no són feliços», escrigué Albert Camus. També els cristians morim i molts sense ser feliços. Aleshores, de què serveix l'opció de fe? Per a molts, la fe —com tota religió institucional— no aporta ni la felicitat, ni la solució dels problemes, ni la guarició del cos ni del cor. Aleshores, per què creure?

La fe per a què serveix pròpiament? És una pregunta que viu en el cor de molts dels meus amics agnòstics. Fins i tot si no es fa explícit, és allí latent. Un gran nombre dels meus col·legues i coneguts responen a aquesta pregunta d'una manera clara i nítida: no serveix per a res. Podria ser que aquesta resposta no fos definitiva; però, amb tot, no deixa de ser prou clara.

Tanmateix, penso que creure és una font de felicitat i estic convençut que pot ser una font terapèutica per a la cultura i la societat. M'adono del caràcter abrupte i, fins i tot, agosarat d'aquesta afirmació. Suscita resistència i, tal vegada, hostilitat però no retiro l'afirmació. La guarició de la persona en la seva totalitat, cos i ànima, forma part del nucli essencial de Jesús.

Ser cristià significa creure que la vida té un sentit: no sols en l'èxit, sinó també en el fracàs; no sols en les magnífiques realitzacions, sinó també en les que fallen; no sols en el creixement de les realitzacions, sinó també en la seva disminució. Vivim en un món en el qual convé actuar, produir, tenir béns materials i, sobretot, èxit. La persona és, contínuament, obligada a justificar la seva existència, ja no com en el passat davant del tribunal d'un Déu ferotge, sinó davant del tribunal de les persones que l'envolten. En el món actual, la persona pot justificar-se només mitjançant l'èxit visible i allò que pot permetre's. Només així conquereix el seu lloc en la societat, adquireix la reputació que necessita.

No es tracta de renunciar als projectes, d'aspirar a fer grans projectes amb la pròpia vida. Cal saber però, que les persones no s'exhaureixen en la seva professió, ni en el seu treball, que són més que el seu rol, que les transcendeix, que les realitzacions ocupen un lloc en la vida, però que no són decisives.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

Peregrina, de María Herrero. En este libro de 272 páginas, editado por Fragmenta, y escrito en forma de diario, con 32 capítulos correspondientes a las etapas del peregrinaje de la autora a Santiago, María consigue transmitir, con una prosa cuidada y una gran riqueza expresiva, el impacto interior de lo vivido du-

rante su itinerario. Habla desde el yo, un yo en absoluto idealizado, porque el Camino de Santiago se nos muestra como una búsqueda espiritual atravesada también por lo humano.

Oracions de la tradició litúrgica per als salms, de Josep Torné Cubells. Llibre de 180 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «CPL Libri», n. 40. En la creació de la litúrgia cristiana, per ajudar a fer la interpretació cristia-

na dels salms, les diverses famílies litúrgiques compongueren oracions per a cada un d'ells. Són una joia!

Tenir a les mans aquestes oracions és tenir un veritable

tesor que ha de poder enriquir encara més la nostra pregària amb els salms.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

¿El sol sale para todos?

Ya de lleno en el verano, hemos dejado atrás una primavera atípica que hemos pasado paralizados. Una primavera que ha sido un estallido de emociones, de angustia, de tristeza, pero también de esperanza.

Estábamos desconsolados, atemorizados, pero, poco a poco, hemos vuelto a sonreír, a caminar, a correr, a ilusionarnos. La oscuridad se ha ido desvaneciendo, ahora el sol brilla intensamente e infunde calor en nuestras vidas. Ahora estamos más contentos, sí, pero el sol aún no ha salido para todos. Muchos ciudadanos se encuentran atrapados en medio de una cruda tormenta que les obliga a estar recluidos en un submundo dentro del nuestro.

La pesadilla de los hospitales colapsados por esta pandemia sobrevenida ha perdido intensidad. Gracias a Dios ya hemos podido dormir más aliviados, pero aún no podemos cerrar los ojos y dormir tranquilos, porque la crisis sanitaria nos ha precipitado hacia otra pesadilla inquietante y esta es de larga duración. Las enti-

dades sociales están saturadas, la emergencia social aumenta día a día. Las cifras de los afectados son escalofriantes.

Todos hemos comprendido rápidamente la emergencia sanitaria provocada por un virus indeseable que nos podía matar; todos podíamos ser víctimas. Hemos reaccionado y actuado, y lo hemos hecho todos con el objetivo de superar esta situación. En cambio, ante una pobreza que también mata, no podemos permanecer ciegos sin reaccionar. Faltan muchos recursos, falta trabajo y faltan alimentos a muchas familias. El hambre está aquí, en nuestra ciudad, entre la abundancia, entre la excelencia, entre los que nunca la han sufrido.

Hay muchas personas que hacen lo imposible para distribuir alimentos a todas las que no tienen recursos. Desde la Iglesia conocemos muy bien esta realidad, es nuestro pan de cada día. Acoger y acompañar a los vulnerables es nuestra misión, es lo que Jesucristo nos pide que hagamos. No podemos ignorar la realidad que nos

rodea, colas de personas de todas condiciones que piden ayuda con sus carritos de la compra vacíos que llenarán, si Dios quiere, después de la espera. Estos ciudadanos volverán a casa un poco más aliviados hasta que el carrito se vuelva a vaciar.

Estas colas nos recuerdan otra época, otras tierras, pero ahora están aquí, forman parte de nuestro paisaje urbano. Hoy tal vez somos meros espectadores, pero mañana, si cambian las tornas, quizás seamos también protagonistas.

Es difícil ponerse en la piel de alguien que padece hambre, porque quizás nunca la hemos padecido y porque quizás nunca la padeceremos. Debemos valorar realmente lo que significa poder tener un plato en la mesa y tener una casa, ya que para muchas familias es una verdadera odisea. Reflexionemos y pensemos qué acciones podemos hacer todos juntos para atajar cuanto antes esta emergencia social. Incomodémonos y reaccionemos ante el hambre de nuestros vecinos, no les demos la espalda.

Queridos hermanos y hermanas, recuperemos la complicidad y la solidaridad que hemos vivido esta primavera y hagamos que este verano el mensaje de Jesucristo esté más presente que nunca en todos nosotros. Hagamos que el sol de la esperanza y de la alegría salga para todos (cf. Mt 5,45).

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT